

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 830/92

af 30. marts 1992

om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse garner (korte, kemofibre) med oprindelse i Taiwan, Indonesien, Indien, Den Kinesiske Folkerepublik og Tyrkiet og om endelig opkrævning af den midlertidige antidumpingtold

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 af 11. juli 1988 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab⁽¹⁾, særlig artikel 12,

efter at have sendt en formel anmodning til Associeringsrådet EØF-Tyrkiet i henhold til artikel 47, stk. 2, i tillægsprotokollen til aftalen om en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet⁽²⁾, og uden at nævnte Associeringsråd har truffet afgørelse inden for den frist, der nævnes i protokollens artikel 47, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen forelagt efter konsultation i det rådgivende udvalg, der er nedsat i henhold til ovennævnte forordning, og

ud fra følgende betragtninger:

A. MIDLERTIDIGE FORANSTALTNINGER

- (1) Ved forordning (EØF) nr. 2904/91⁽³⁾ indførte Kommissionen en midlertidig antidumpingtold på importen til Fællesskabet af visse garner af polyester henhørende under KN-kode 5509 21 10, 5509 21 90, 5509 22 10, 5509 22 90, 5509 51 00 og 5509 53 00 med oprindelse i Taiwan, Indonesien, Indien, Den Kinesiske Folkerepublik og Tyrkiet og afsluttede antidumpingproceduren vedrørende importen af de pågældende garner med oprindelse i Republikken Korea og vedrørende importen af sytråd henhørende under KN-kode 5508 10 11

med oprindelse i alle de af proceduren omfattede lande.

Ved forordning (EØF) nr. 202/92⁽⁴⁾ forlængede Rådet gyldighedsperioden for denne told med en periode på højst to måneder.

B. EFTERFØLGENDE PROCEDURE

- (2) Efter indførelsen af den midlertidige antidumpingtold fik de berørte parter, der anmodede herom, lejlighed til at blive hørt af Kommissionen. De tilkendegav også deres synspunkter om undersøgelsesresultaterne skriftligt.
- (3) Nogle eksportører, som ikke henvendte sig til Kommissionen inden for den tidsfrist, der var angivet i meddelelsen om indledning af proceduren, indsendte svar på Kommissionens spørgeskema, men generelt først lang tid efter at de havde fundet undersøgelser sted på stedet i de pågældende eksporterende lande, og i mange tilfælde først efter at de midlertidige foranstaltninger var blevet vedtaget. Efter anmodning fik disse eksportører lejlighed til at blive hørt af Kommissionen, og deres synspunkter blev taget i betragtning, men det ville have betydet en urimelig forsinkelse af proceduren, hvis der for nogen af disse eksportører skulle have været gennemført en ny undersøgelse. Der måtte derfor ses bort fra de svar på spørgeskemaerne, som de havde indsendt.
- (4) Efter anmodning blev parterne orienteret om de vigtige kendsgerninger og overvejelser, på grundlag af hvilke det var hensigten at anbefale indførelse af endelig told og endelig opkrævning af de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig told. De fik også en frist til at gøre indsigelse efter fremlæggelsen af oplysningerne.
- (5) De mundtlige og skriftlige bemærkninger, som parterne forelagde, blev taget op til overvejelse, og Kommissionens konklusioner blev i fornødent omfang ændret under hensyn hertil.

⁽¹⁾ EFT nr. L 209 af 2. 8. 1988, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 293 af 29. 12. 1972, s. 4.

⁽³⁾ EFT nr. L 276 af 3. 10. 1991, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 21 af 30. 1. 1992, s. 31.

- (6) På grund af procedurens komplicerede karakter, især den detaljerede efterprøvning af den store mængde oplysninger i sagen og de mange argumenter, der blev fremført, kunne undersøgelsen ikke afsluttes inden for den normale tidsfrist som nævnt i betragtning 9 i forordning (EØF) nr. 2904/91.

C. DEN PÅGÆLDENDE VARE, SAMME VARE

i) Definition af varen

- (7) Fédération Internationale de la Filterie har anført, og fællesskabsimportøren, som færdigbehandler sytråd, jf. betragtning 11 i forordning (EØF) nr. 2904/91, hævder fortsat, at de såkaldte »rågarner«, dvs. 100 % polyestergarner, der anvendes til fremstilling af sytråd, bør betragtes som en særskilt vare i forhold til andre polyestergarner, der er omfattet af proceduren, eftersom de har andre tekniske karakteristika og anvendelsesformål. Imidlertid er der stort set ikke blevet forelagt nye oplysninger, der beviser, at de påståede særlige egenskaber ved disse rågarner ikke også findes i andre garner til strikning og vævning.

Rådet bekræfter Kommissionens konklusioner i denne sag som skitseret i betragtning 10 og 11 i forordning (EØF) nr. 2904/91.

ii) Samme vare

- (8) I betragtning 12 i forordning (EØF) nr. 2904/91 fandt Kommissionen, at alle polyestergarner, der fremstilles i de eksporterende lande, som er omfattet af proceduren, og de, der fremstilles i Fællesskabet, er samme vare. En kinesisk eksportør har fremført, at de garner, virksomheden eksportererede til Fællesskabet, ikke kan betragtes som samme vare, hverken som garner fremstillet i Fællesskabet eller som dem, der fremstilles i de andre lande, der er omfattet af proceduren. Til støtte for dette argument hævder den pågældende eksportør, at de garner, virksomheden eksportererede til Fællesskabet i undersøgelsesperioden, blev fremstillet på en anden måde, de var nemlig ikke luftspejsede, havde oprulning af ringere kvalitet, havde ry for at være af dårlig kvalitet og blev anvendt til vævning af tøj af dårlig kvalitet.

Den omstændighed at de pågældende kinesiske garner ikke er luftspejsede og har en ringere oprulning, ændrer ikke ved den kendsgerning, at disse garner og alle de andre garner fremstilles ved anvendelse af samme grundlæggende teknologi og er ens med hensyn til deres væsentlige fysiske og tekniske egenskaber.

Desuden vedrører de påståede forskelle med hensyn til anvendelsesformål og kundernes opfattelse af de pågældende kinesiske garner udelukkende disse garners kvalitet og kan ikke betragtes som værende af fundamental betydning for definitionen af samme vare i denne procedure.

Under disse omstændigheder konkluderer Kommissionen, at de pågældende kinesiske garner og de polyestergarner, der fremstilles i de øvrige eksporterende lande og i Fællesskabet, er samme vare i den i forordning (EØF) nr. 2423/88 anvendte betydning.

Rådet bekræfter denne konklusion.

D. DUMPING

i) Normal værdi

- (9) Med henblik på de endelige undersøgelsesresultater blev den normale værdi fastlagt på grundlag af de samme metoder som dem, der anvendtes i den midlertidige fastslåelse af, at der havde fundet dumping sted.
- (10) To indiske eksportører hævdede, at visse omkostninger og udgifter ved beregningen af den normale værdi burde fordeles på et såkaldt »spindle shift« grundlag, dvs. mængden af garner fremstillet i en vis periode snarere end i forhold til omsætningen. Kommissionen fandt på grundlag af yderligere fremlagte oplysninger dette acceptabelt for en af eksportørernes vedkommende med hensyn til visse indirekte produktionsomkostninger. Hvad de finansielle udgifter angår har Kommissionen taget sin midlertidige fastlæggelse op til fornyet overvejelse og har også accepteret denne fordelingsmetode for begge de pågældende eksportører, for så vidt angår den del af disse udgifter, som klart forekom at have forbindelse med finansiering af anlæg og maskineri. Da der ikke foreligger bogføringsdata, der taler for fordelingen af de øvrige udgifter på et andet grundlag end omsætningen, finder Kommissionen, at den for disse udgifters vedkommende ikke kan imødekomme eksportørerne i deres krav.
- (11) En af de eksportører, der er nævnt i betragtning 10, hævdede også, at de udgifter, der var taget hensyn til i beregningen af den normale værdi, burde have været nedsat med en del af visse af virksomhedens indtægter. Eftersom disse indtægter forekom hverken at være af regelmæssig karakter eller direkte knyttet til den pågældende vare, finder Kommissionen, at påstanden bør afvises.
- (12) To indiske eksportører hævdede, at Kommissionen ved beregningen af den normale værdi for den eksporterende vare, som ikke blev solgt på hjemmemarkedet, fejlagtigt havde ment, at de pågældende garner var 100 % indfarvede, medens de rent

faktisk kun var delvis indfarvede. På grundlag af de oplysninger, som en af eksportørerne har forelagt, har Kommissionen på ny foretaget en beregning af den normale værdi for visse af disse garner i overensstemmelse hermed. Med hensyn til den anden eksportør findes de modtagne oplysninger at være så utilstrækkelige, at Kommissionen ikke finder anledning til at ændre sine midlertidige undersøgelsesresultater.

- (13) En anden indisk eksportør hævdede, at de råmaterialeomkostninger, som Kommissionen lagde til grund ved beregningen af den normale værdi for de eksporterede garner, var højere end de faktisk påløbne. Imlidertid var de oplysninger, som eksportøren forelagde til støtte for sin påstand, markant forskellige fra dem, som Kommissionen fik adgang til og undersøgte i forbindelse med undersøgelsen på stedet, og Kommissionen er derfor af den opfattelse, at påstanden bør afvises.

- (14) På baggrund af ovennævnte betragtninger bekræfter Rådet Kommissionens konklusioner.

Da der ikke er forelagt nye argumenter fra de berørte parter ud over de i betragtning 10 til 13 nævnte, bekræfter Rådet ligeledes den metode, der er anvendt til at fastlægge den normale værdi som skitseret i betragtning 13 til 19 i forordning (EØF) nr. 2904/91.

ii) Eksportpris

- (15) Rådet bekræfter den metode, der er benyttet til at fastlægge eksportpriserne, jf. betragtning 20 til 22 i forordning (EØF) nr. 2904/91, da de berørte parter ikke har fremsat væsentlige bemærkninger hertil.

iii) Sammenligning

- (16) På det stadium i proceduren, hvor den midlertidige fastlæggelse fandt sted, anmodede nogle samarbejdende indiske eksportører om, at der blev givet fradrag for de importafgifter, de betaler ved import af råmaterialer, som fysisk indgår i den samme vare, når denne er bestemt til forbrug i Indien, og som ikke bliver opkrævet, når varen skal eksporteres til Fællesskabet. Fradraget blev indrømmet i det omfang, der forelå rimelig begrundelse herfor.

- (17) For tre indiske eksportørers vedkommende oversteg mængden af råmaterialer, som i undersøgelsesperioden faktisk blev anvendt til fremstilling af den pågældende vare til eksport til Fællesskabet, den mængde, som havde været fritaget for importafgifter, således at den overskydende mængde bestod af råmaterialer til indenlandske priser, der i

forbindelse med den indiske lagersuppleringsordning (replenishment scheme) på et senere tidspunkt kan erstattes af råmaterialer, der er fritaget for importafgifter.

To af de tre eksportører har bestridt størrelsen af det fradrag, der er indrømmet for importafgifter, med den begrundelse at de omkostninger, som Kommissionen har anvendt ved beregningen af dette fradrag for den råmaterialeomkostning, der ligger ud over den, der var fritaget for importafgifter, ikke svarede til de reelt påløbne omkostninger. Ud fra de dokumenter, som Kommissionen havde adgang til under undersøgelsen på stedet, var det ikke muligt at fastlægge de pågældende råmaterialeomkostninger, eftersom disse dokumenter var ufuldstændige og ikke satte Kommissionen i stand til at fordele den senere import af råmaterialer, der var fritaget for importafgifter, på de eksporttransaktioner i undersøgelsesperioden, hvortil der blev anvendt råmaterialer til indenlandske priser. Under disse omstændigheder fandt Kommissionen det i overensstemmelse med artikel 7, stk. 7, litra b), i forordning (EØF) nr. 2423/88 rimeligt at beregne fradraget for de pågældende råmaterialer på grundlag af andre foreliggende oplysninger, dvs. de internationale polyesterfiberpriser for december 1989 som offentliggjort i »Cotton Outlook«.

Til støtte for deres påstand har de pågældende eksportører, flere måneder efter at undersøgelsen på stedet blev foretaget, forelagt dokumenter og fakturaer, som på dette trin i proceduren ikke kan efterprøves og derfor ikke kan tages i betragtning. Kommissionen fastholder sine undersøgelsesresultater med hensyn til de fradrag, der indrømmes for importafgifter på råmaterialer for de to pågældende eksportørers vedkommende.

- (18) En af de indiske eksportører, der nævnes i betragtning 17, hævdede også, at transportomkostningstilpasningen til eksportprisen for visse transporttransaktioner med prøver sendt som luftfragt burde foretages som en tilpasning af de gennemsnitlige transportomkostninger for de resterende eksporttransaktioner. På baggrund af, hvor store mængder transaktionerne omfattede, er Kommissionen af den opfattelse, at de ikke kan betragtes som prøver, og tilpasningen skal derfor baseres på de faktisk registrerede transportomkostninger. Den samme eksportør bestred også beløbet for tilpasning til normal værdi, som Kommissionen havde foretaget med hensyn til kontantrabatter. Da de oplysninger, der er forelagt til støtte for denne påstand, ikke stemmer overens med de oplysninger, der kom frem i forbindelse med undersøgelsen i eksportørens virksomhed, ser Kommissionen ingen anledning til at ændre sin midlertidige fastlæggelse.

- (19) I betragtning 25 i forordning (EØF) nr. 2904/91 accepterede Kommissionen efter krav fra flere indiske eksportører et fradrag for told og indirekte skatter i tidligere led på materialer, der indgår i produktionen af samme vare, som er bestemt til forbrug i Indien; denne told og disse afgifter refunderedes af den indiske regering, når varen eksporteredes til Fællesskabet.

- (20) Klageren har fremført, at størrelsen af det indrømmede fradrag ikke er i overensstemmelse med artikel 2, stk. 10, litra b), i forordning (EØF) nr. 2423/88, da det overstiger det told- og afgiftsbeløb, der påhviler de materialer, der indgår i produktionen af den samme vare.

Kommissionen gentager, at verificerede oplysninger bekræfter, at det beløb, der faktisk blev refunderet og indrømmet som fradrag, svarede til den told og de afgifter, der faktisk blev betalt.

- (21) I betragtning 18 i forordning (EØF) nr. 2904/91 redegjorde Kommissionen kort for begrundelsen for at anvende den beregnede normale værdi af den samme vare fremstillet i Indien som grundlag for fastlæggelse af den normale værdi i Kina.

- (22) Af de i betragtning 8 anførte grunde krævede den pågældende kinesiske eksportør, at hvis Kommissionen ikke accepterede, at virksomhedens garner ikke var samme vare som de øvrige polyestergarner, der er omfattet af proceduren, skulle der foretages en tilpasning af den normale værdi for at tage hensyn til forskellen i fysiske egenskaber, der påvirker prissammenligneligheden mellem de pågældende kinesiske garner og de indiske garner.

På grundlag af de resultater, som Kommissionen nåede frem til i sin undersøgelse, og de yderligere oplysninger, som denne eksportør fremlagde, finder Kommissionen det hensigtsmæssigt kun at foretage en tilpasning af den normale værdi i det omfang, nogle af de pågældende kvalitetsforskelle, nemlig luftspejlsning og oprulning af ringere kvalitet, har en indvirkning på markedsværdien. Størrelsen af den krævede tilpasning er derfor efter et rimeligt skøn blevet ansat til 5 % og den normale værdi nedsat tilsvarende.

- (23) Rådet bekræfter ovenstående resultater og konklusioner.

iv) Dumpingmargener

- (24) Den normale værdi og eksportpriserne blev sammenlignet på transaktionsgrundlag for hver af de samarbejdende eksportører, som undersøgelsen

omfattede. Den endelige gennemgang af kendsgerningerne viser, at der har fundet dumping sted i forbindelse med import fra de pågældende eksportører af den pågældende vare med oprindelse i Taiwan, Indonesien, Indien, Den Kinesiske Folkerepublik og Tyrkiet, og dumpingmargenen svarer til det beløb, hvormed den normale værdi, som den er endeligt fastlagt efter justering som skitseret i betragtning 10, 12 og 22, overstiger prisen ved eksport til Fællesskabet.

- (25) I betragtning 27 i forordning (EØF) nr. 2904/91 fandt Kommissionen, at da eksportørerne i Den Kinesiske Folkerepublik ikke frit kan fastsætte deres eksportpriser, bør der fastsættes en enkelt dumpingmargen for dem alle med undtagelse af en virksomhed, Guangying Spinning Co. Ltd, for hvilken der blev fastsat en individuel dumpingmargen. Denne virksomhed er et fællesforetagende dannet af kinesiske og hongkongske partnere, hvor sidstnævnte er forbundet med en fællesskabskoncern, som importerer den pågældende vare.

- (26) Klageren har fremført, at der er tale om diskriminering i forhold til andre producenter i Fællesskabet, som også importerer den pågældende vare, hvis denne eksportør får individuel behandling.

Det forhold, at Guangying Spinning Co. Ltd gennem sin partner i Hongkong er forbundet med denne fællesskabskoncern, er uden betydning for Kommissionens overvejelse om at give denne eksportør individuel behandling. Som skitseret i betragtning 27 i forordning (EØF) nr. 2904/91 er begrundelsen for at give Guangying Spinning Co. Ltd individuel behandling, at virksomheden nyder en vis økonomisk frihed i Den Kinesiske Folkerepublik. Efter Kommissionens opfattelse er dette tilstrækkeligt til at gå ud fra, at eventuelle foranstaltninger ikke vil blive omgået ved eksport, kanaliseret gennem denne virksomhed, fra andre eksportører i Kina med højere dumpingmargener. Under disse omstændigheder er der ikke tale om diskriminering, og klagerens argumenter kan ikke accepteres.

- (27) Med hensyn til de samarbejdende indiske eksportører, der ikke blev udvalgt med henblik på en undersøgelse, har Kommissionen af de grunde, der er redegjort for i betragtning 5 i forordning (EØF) nr. 2904/91, anvendt den vejede gennemsnitlige dumpingmargen, der til slut blev fastlagt for de undersøgte indiske eksportører.

Klageren har bestridt denne metode med den begrundelse, at enhver fastlagt dumpingmargen, som adskiller sig fra enten en individuel dumpingmargen eller en landsdækkende dumpingmargen,

bliver vilkårlig. Imidlertid indebar den af klageren foreslåede alternative metode et tilsvarende særskilt dumpingmargenniveau for de samarbejdende eksportører, der ikke blev udvalgt med henblik på undersøgelsen, men på et højere niveau end det af Kommissionen fastlagte.

Da beslutningen om, hvilke virksomheder der skulle undersøges, blev truffet af Kommissionen, og da alle de samarbejdende eksportører blev underrettet herom allerede ved indledningen af undersøgelsen og ikke gjorde indsigelser, finder Kommissionen ingen anledning til at ændre den anvendte metode.

- 28) Den vejede gennemsnitlige dumpingmargen for hver eksportør, udtrykt som en procentdel af prisen cif Fællesskabets grænse, er for hver eksportør:

a) *Taiwan*

Chung Shing Textile Company Ltd,
Taipei: 2,2 %

b) *Indonesien*

P.T. Kewairam Indonesia, Bandung: 0,2 %

c) *Indien*

Banswara Syntex Ltd, Bombay: 2,2 %

The Coimbatore Pioneer Mills Ltd,
Coimbatore: 3,3 %

Modern Syntex Ltd, Bombay: 2,0 %

Rajasthan Spinning & Weaving Mills
Ltd, Gulapura: 2,0 %

Reliance Chemotex Industries Ltd,
Bombay: 2,1 %

The Shree Meenakshi Mills Ltd, Madu-
rai: 7,8 %

Shree Satyam Spinning & Weaving Mills
Ltd, Secunderabad: 5,4 %

Den vejede gennemsnitlige dumpingmargen er 2,9 % for ovennævnte eksportører. Denne procent betragtes som en rimelig dumpingmargen for de eksportører i Indien, der samarbejdede ved undersøgelsen, men som Kommissionen ikke undersøgte:

d) *Den Kinesiske Folkerepublik*

Chinatex Non-Cotton Yarns & Fabrics
Import and Export Co., Beijing: 23,5 %

Guangying Spinning Co. Ltd, Guangz-
hou: 0,2 %

e) *Tyrkiet*

Bisas Bursa Iplik Sanayii AS, Bursa: 10,1 %

Ceytas Ceyhan Tekstil Sanayii AS,
Ceyhan, Adana: 2,6 %

Sotkas Pamuk ve Tarin Urünierini
Deger Pendirie Ticaret Ve Sanayii AS,
Söke: 4,1 %

- (29) De dumpingmargener, der konstateredes for Guangying Spinning Co. Ltd, Guangzhou, og P.T. Kewairam Indonesia, Bandung, må betragtes som ganske små, og det kan derfor med henblik på denne procedure fastslås, at der ikke fandt dumping sted i forbindelse med varer, som eksporteredes af disse to selskaber.

- (30) I betragtning 30 og 31 i forordning (EØF) nr. 2904/91 kom Kommissionen ind på spørgsmålet om fastsættelse af dumpingmargenen for eksportører, som hverken besvarede Kommissionens spørgeskema inden for den fastsatte tidsfrist eller på anden måde gav sig til kende, og på spørgsmålet om følgelig at henholde sig til de foreliggende kendsgerninger i overensstemmelse med artikel 7, stk. 7, litra b), i forordning (EØF) nr. 2423/88. Kommissionen skelnede mellem de forskellige lande, afhængig af det eksportdækningsniveau, som var indberettet af samarbejdende eksportører, i forhold til det pågældende lands samlede eksport. På dette grundlag skønnedes dumpingmargenerne for eksportørerne i lande med en høj eksportdækning, dvs. Indien og Den Kinesiske Folkerepublik, at være lig med den højeste dumpingmargen, der blev konstateret for en undersøgt eksportør i det pågældende land. For eksportørerne i lande med en lav eksportdækning, dvs. Taiwan, Indonesien og Tyrkiet, blev dumpingmargenerne beregnet på grundlag af andre foreliggende oplysninger, især oplysningerne i klagen og Eurostats statistikker, og disse oplysninger blev justeret i passende grad, da oplysningerne fra samarbejdende eksportører i disse lande ikke kunne betragtes som værende repræsentative for alle andre eksportører.

- (31) Repræsentanter for den indonesiske regering og for eksportørerne i Indonesien og Taiwan har fremført, at det høje niveau for den midlertidigt fastsatte landsdækkende dumpingmargen langt fra afspejler de faktiske priser og omkostninger i disse lande. Følgelig bør Kommissionen ikke forlade sig på de påstande, der fremføres i klagen med hensyn til fastsættelse af den normale værdi, men i højere grad foretage fastlæggelserne i overensstemmelse med de under undersøgelsen verificerede oplysninger. Desuden har de forsynet Kommissionen med statistikker om den faktiske produkttype, der indgår i størstedelen af importen til Fællesskabet fra disse to lande, idet sådanne oplysninger ikke foreligger som Eurostat-statistikker.

I forlængelse af disse argumenter bemærker Kommissionen, at medens omkostningerne ved råmaterialerne til de pågældende garner som påstået i klagen ligger mere eller mindre på linje med de undersøgte gennemsnitsomkostninger i alle de eksporterende lande, som er involveret i proceduren, gælder dette ikke for omkostninger og fortjeneste, som i gennemsnit ligger langt under de

i klagen påståede. Denne situation, som bekræftes af oplysninger fra uafhængige kilder, nemlig den sammenlignende undersøgelse af produktionsomkostninger, som blev foretaget af Den Internationale Sammenslutning af Tekstilindustrier i 1989, og de forelagte oplysninger om de produkttyper, som faktisk eksporteredes af andre virksomheder end dem, der blev undersøgt i Taiwan og Indonesien, har foranlediget Kommissionen til at foretage en ny vurdering af den normale værdi, der skal anvendes til den endelige fastlæggelse af landsdækkende dumpingmargener for disse to lande ved at foretage en eventuel justering af oplysningerne i klagen.

- (32) Sammenslutningen af eksportører i Tyrkiet udtrykte alvorlig tvivl med hensyn til nøjagtigheden af de Eurostat-statistikker, der blev anvendt til fastlæggelse af den landsdækkende dumpingmargen for Tyrkiet. Efter anmodning gennemførte de pågældende nationale toldmyndigheder en undersøgelse, hvis resultat er, at en væsentlig del af den import, der er registreret i Eurostat under de KN-koder, der svarer til de pågældende garner med oprindelse i Tyrkiet, er blevet tariferet under en forkert position, da de skulle have været henført under en KN-kode, der ikke er omfattet af proceduren. Resultatet af denne fejltarifiering er, at de i Tyrkiet undersøgte eksportørers eksportdækning øges betydeligt, og Kommissionen finder derfor, at den højeste dumpingmargen, der er konstateret for en undersøgt eksportør, er et passende grundlag for skønsmæssig fastsættelse af en landsdækkende dumpingmargen for dette land.

- (33) Klageren har gjort indsigelse mod denne ændring i metoden for fastlæggelse af den landsdækkende dumpingmargen for Tyrkiet. Det fremføres, at trods fejltarifieringen bør Tyrkiet ikke betragtes som et land med en høj eksportdækning, og derfor bør den landsdækkende dumpingmargen for dette land ikke baseres på den højeste dumpingmargen, der er konstateret for en samarbejdende eksportør, men på et højere niveau.

Kommissionen bemærker, at andelen af den samlede import fra Tyrkiet, som importen af det pågældende produkt ifølge indberetningerne fra de tre undersøgte eksportører i Tyrkiet tegner sig for, som et resultat af fejltarifieringen nu er sådan, at oplysningerne fra disse tre virksomheder er repræsentative for alle andre eksportører i dette land og således de mest rimelige foreliggende oplysninger i henhold til artikel 7, stk. 7, litra b), i forordning (EØF) nr. 2423/88.

- (34) På grundlag af ovenstående er der fastsat følgende dumpingmargener, udtrykt som en procentdel af prisen cif Fællesskabets grænse:

Taiwan :	14,3 %
Indonesien :	11,9 %
Indien :	7,8 %
Den Kinesiske Folkerepublik :	23,5 %
Tyrkiet :	10,1 %.

- (35) Rådet bekræfter ovenstående resultater og konklusioner.

E. SKADE

i) Kumulerede virkninger af dumpingimporten

- (36) I betragtning 34 i forordning (EØF) nr. 2904/91 konkluderede Kommissionen, at virkningen på erhvervsgrenen i Fællesskabet af dumpingimport fra de fem lande, der er omfattet af proceduren, måtte vurderes samlet. En kinesisk eksportør har gjort indsigelse mod denne konklusion og stillet krav om, at de skadelige virkninger af importen fra Kina ikke kumuleres med de skadelige virkninger af den øvrige import, men betragtes isoleret. Denne eksportør fremførte, at importen fra Kina skulle betragtes som værende rettet mod markedssegmentet for lavere kvaliteter, som ikke befinder sig i konkurrence med segmenterne for mellemgode og højere kvaliteter, hvor man finder de øvrige garner. Til støtte for sin påstand hævdede den kinesiske eksportør også, at den kinesiske import i markant modsætning til stigningen i importen fra de andre pågældende lande var faldet støt siden 1987, og at Kommissionen ved vurderingen af kumuleringen burde tage hensyn til den yderligere nedgang i den kinesiske import efter undersøgelsesperioden.

- (37) Det forhold, at de importerede kinesiske garner i undersøgelsesperioden ikke var luftspejsede og havde en oprulning af ringere kvalitet, gør det ikke muligt at opstille en klar skillelinje, hvorved disse garner adskilles fra dem, der enten importeres fra de andre pågældende lande eller fremstilles i Fællesskabet. Som det konkluderes i betragtning 8, er alle garner, der er omfattet af proceduren, ens, uanset deres oprindelse. Desuden er der i vidt omfang mulighed for kommerciel substitution og konkurrence mellem garner med forskellige oprindelser; dette ses af den begrænsede forskel i forbrugernes opfattelse af kinesiske garner sammenlignet med garner fremstillet andre steder. Argumentet afvises derfor.

Med hensyn til den mængdemæssige udvikling i den dumpede kinesiske import til Fællesskabet var der en stigning fra 3 546 tons i 1986 til 6 755 tons i 1987, til 4 490 tons i 1988, medens tallet i undersøgelsesperioden var 3 310 tons. Der var således ikke tale om nogen egentlig importtendens, idet importen i undersøgelsesperioden efter et højdepunkt i 1987 og 1988 mere eller mindre lå på 1986-niveauet, som ikke kan betragtes som en ubetydelig import som sådan. Ved vurderingen af kumuleringen er det Kommissionens normale praksis ikke at undersøge importudviklingen efter undersøgelsesperioden, da importen i nogle tilfælde påvirkes af indledningen af proceduren.

- (38) Som et resultat af den fejltarifering, som nævnes i betragtning 32, fremførte de tyrkiske eksportører, at den ændrede EF-markedsandel, som import med oprindelse i Tyrkiet tegnede sig for i 1989, burde betragtes som forsvindende lille og derfor ude af stand til at forvolde erhvervsgrenen i Fællesskabet væsentlige skade. Følgelig burde proceduren afsluttes, for så vidt angår denne import, uden indførelse af beskyttelsesforanstaltninger.

Det reviderede niveau for denne import sammenlignet med det tilsyneladende forbrug i Fællesskabet viser, at importen fortsat tegner sig for en ikke ubetydelig markedsandel i undersøgelsesperioden. Følgelig må det fremførte argument afvises.

- (39) I betragtning af ovennævnte betragtninger bekræfter Rådet Kommissionens undersøgelsesresultater som skitseret i betragtning 33 og 34 i forordning (EØF) nr. 2904/91 og konkluderer, at virkningerne af den kinesiske og den tyrkiske dumpingimport må analyseres kumulativt med den øvrige import.

ii) Dumpingimportens omfang og markedsandel

- (40) Som følge af den fejltarifering, der er nævnt i betragtning 32 med hensyn til importen af garner med oprindelse i Tyrkiet, er det nødvendigt at justere de fem involverede landes dumpingimports kumulerede omfang og markedsandel, jf. betragtning 35 og 36 i forordning (EØF) nr. 2904/91. Således er omfanget af dumpingimporten til Fællesskabet med oprindelse i disse lande nu 15 407 tons i undersøgelsesperioden, hvilket svarer til en markedsandel i Fællesskabet på 8,3 %. Denne imports omfang og markedsandel var i 1986 henholdsvis 7 877 tons og 3,7 %.

Rådet bekræfter disse undersøgelsesresultater.

iii) Dumpingpriser

- (41) I sine midlertidige undersøgelsesresultater fastslog Kommissionen, at der var prisunderbud for alle de berørte lande og for næsten alle de undersøgte eksportører. Det vejede gennemsnitlige prisunderbud var 56,48 %. Den i betragtning 22 nævnte eksportør hævdede, at Kommissionen ved fastslåelse af prisunderbud burde foretage en kvalitetsvurdering med henblik på en sammenligning af priserne på importerede kinesiske garner og garner fra Fællesskabet. Kommissionen har fundet det rimeligt at tage hensyn til den samme tilpasning som den, der er foretaget af den normale værdi, med henblik på fastslåelsen af omfanget af den pågældende eksportørs prisunderbud, som er blevet nedsat tilsvarende.

Rådet bekræfter ovenstående konklusioner og Kommissionens undersøgelsesresultater med hensyn til prisunderbudmargenerne som beskrevet i betragtning 37 i forordning (EØF) nr. 2904/91.

iv) Situationen for erhvervsgrenen i Fællesskabet

- (42) Ved vurderingen af situationen for erhvervsgrenen i Fællesskabet tog Kommissionen flere økonomiske faktorer for de undersøgte fællesskabsproducenter i betragtning og fandt det rimeligt at henvise til nogle af disse faktorer i en bredere sammenhæng, dvs. den generelle situation for producenterne af de pågældende garner i Fællesskabet.

Hvad angår de undersøgte fællesskabsproducenter kan følgende fastslås:

- produktionsomfanget og kapacitetsudnyttelsen lå fortsat på et generelt stabilt niveau på årsbasis i perioden fra 1986 til 1989
- fra 1986 lå salget på linje med produktionen, og følgelig udviste lagerbeholdningerne ved årets udgang ingen egentlig tendens
- udviklingen i salget sammenlignet med det tilsyneladende forbrug i Fællesskabet førte til en vis stigning i disse producenters markedsandel fra 1986
- fællesskabsproducenterne var generelt tvunget til at undlade at sætte priserne op, selv om produktionsomkostningerne normalt ville have tilskyndet dertil; i mange tilfælde har de endog siden udgangen af 1988 været tvunget til at sætte deres priser ned til et niveau, der ikke gav dem mulighed for at opnå en rimelig fortjenste, og som i de fleste tilfælde lå under produktionsomkostningerne

— tab på salg nåede i 1988 og 1989 op på henholdsvis 1,3 % og 5,9 %

— mere end 1 000 arbejdspladser gik tabt i 1988 og 1989; dette udgør en nedskæring af det i 1987 beskæftigede personale på næsten 20 %.

Kommissionen mærkede sig også visse relevante økonomiske faktorer for alle fællesskabsproducenter af samme vare, nemlig:

— det samlede produktionsomfang i Fællesskabet faldt ifølge klagerens skøn, som ikke er blevet bestridt af nogen af de berørte parter, fra 202 700 tons i 1986 til 157 150 tons i undersøgelsesperioden, dvs. med mere end 22 %

— fra 1986 til 1989 blev 77 produktionsenheder, som helt eller delvis var involveret i spinding af de pågældende polyestergarner, lukket i ni fællesskabslande, enten på grund af omstrukturering eller på grund af virksomhedsophør.

(43) Kommissionen fik ikke forelagt andre nye kendsgerninger vedrørende undersøgelsesresultaterne med hensyn til skade, selv om en kinesisk eksportør bestred disse resultater på en række punkter.

(44) Den pågældende eksportør fremførte, at Kommissionens undersøgelsesresultater med hensyn til de undersøgte fællesskabsproducenters produktion, kapacitetsudnyttelse, salg, lagre og markedsandel ikke peger i retning af skade. Det hævdes yderligere, at de midlertidige undersøgelsesresultater ikke indeholder nogen angivelse af den af Kommissionen konstaterede pristendens, og at eftersom de undersøgte fællesskabsproducenter generelt fremstillede de pågældende garner såvel som andre tekstilprodukter, burde undersøgelsesresultaterne vedrørende fortjeneste, virksomhedslukninger og beskæftigelse ikke baseres på virksomhederne som helhed, men kun referere til de garner, der konkret er berørt heraf. På grundlag af disse argumenter konkluderer eksportøren, at der i Kommissionens undersøgelsesresultater ikke er tilstrækkeligt med skadesindikatorer.

Kommissionen finder, at i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra c), i forordning (EØF) nr. 2423/88 bør tendenserne i de relevante økonomiske faktorer ikke vurderes isoleret, eftersom hverken en enkelt eller flere af dem nødvendigvis er udslagsgivende. Det siges nemlig i betragtning 45 i forordning (EØF) nr. 2904/91, at økonomiske faktorer som produktion, salg, lagre og markedsandel i betragtning af de specielle forhold for den

pågældende erhvervsgren ikke i alle tilfælde klart afspejlede de vanskelige markedsforhold, under hvilke de undersøgte fællesskabsproducenter har skullet drive virksomhed, og følgelig afspejles de skadelige virkninger bedre i udviklingen i andre parametre som priser, rentabilitet og beskæftigelse.

De af de undersøgte fællesskabsproducenter anvendte priser faldt i gennemsnit 2,9 % i undersøgelsesperioden sammenlignet med priserne i 1988. Hvad der er relevant i denne sag er imidlertid, at disse producenter til stadighed har været forhindret i at sætte deres priser op siden 1986 på trods af det pres, som stigningen i produktionsomkostningerne har udøvet i denne periode.

Kommissionen bekræfter, at undersøgelsesresultaterne med hensyn til rentabilitet specifikt vedrører de pågældende garner, og at de arbejdspladser, som fællesskabsproducenterne har mistet, hovedsagelig er gået tabt inden for spinding af de pågældende garner, eftersom disse aktiviteter enten var de eneste eller spillede en dominerende rolle for de fleste af de producenter, der blev udvalgt med henblik på undersøgelse.

(45) Den samme eksportør fremførte, at der ikke kan drages nogen konklusioner med hensyn til skade på grundlag af data, der ikke er efterprøvet af Kommissionen. Det forklares i betragtning 3 i forordning (EØF) nr. 2904/91, hvorfor Kommissionen i denne procedure besluttede at udvælge et vist antal virksomheder med henblik på en undersøgelse, ligesom der redegøres for kriterierne for denne udvælgelse. Kommissionen konkluderede i sine midlertidige undersøgelsesresultater, at fællesskabserhvervsgrenen havde lidt væsentlig skade, hvilket især kom til udtryk i prisudhuling, utilstrækkelig fortjeneste eller endog tab og beskæftigelsesnedgang. Den negative tendens i alle disse parametre, som de midlertidige konklusioner med hensyn til skade er baseret på, gjorde sig gældende for så godt som alle de undersøgte producenter, som er repræsentative for erhvervsgrenen i Fællesskabet, og det kan derfor ikke hævdes, at disse konklusioner er draget på grundlag af ikke efterprøvede data.

(46) Rådet bekræfter ovennævnte undersøgelsesresultater og konkluderer, at erhvervsgrenen i Fællesskabet har lidt væsentlig skade i den i artikel 4, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2423/88 anvendte betydning, hvilket især kan påvises ved de ikke foretagne prisforhøjelser, som normalt ville have fundet sted, og forringelsen af fortjenesten og beskæftigelsen.

F. ÅRSAG TIL SKADE

i) Virkningerne af dumpingimporten

- (47) I sine midlertidige undersøgelsesresultater fastslog Kommissionen, at udviklingen i de negative parametre i Fællesskabet med hensyn til priser, rentabilitet og beskæftigelse falder tidsmæssigt sammen med den største indtrængning af de pågældende importvarer. Bortset fra de forhold, der allerede er drøftet i betragtning 36 og 38, har de berørte parter ikke fremført andre argumenter med hensyn til, om den pågældende dumpingimport har forvoldt skade.

ii) Virkninger af andre faktorer

- (48) Adskillige eksportører har fremført det argument, at Kommissionen i sine midlertidige undersøgelsesresultater ikke i tilstrækkelig grad har taget hensyn til virkningerne af importen af de pågældende varer med oprindelse i Egypten og Brasilien, i og med at den har anlagt den betragtning, at dumpingimporten fra de af proceduren omfattede lande, set isoleret, har forvoldt væsentlig skade. De har desuden anført, at artikel 4 i forordning (EØF) nr. 2423/88 pålægger Kommissionen en forpligtelse til at vurdere de skadelige virkninger fra andre faktorer, som også kunne have forvoldt væsentlig skade.
- (49) I betragtning 50 i forordning (EØF) nr. 2904/91 noterede Kommissionen sig en mærkbar stigning i importen af den pågældende vare med oprindelse i Egypten og Brasilien og disse landes tilsyneladende lave priser. Imidlertid fandt den også, at der ikke kunne drages nogen konklusioner på grundlag af de priser, der er registreret i Eurostats statistikker, da disse skjuler meget vigtige forskelle i priserne på de forskellige varetyper, og der ikke foreligger andre oplysninger i så henseende. Kommissionen fandt desuden, at selv om importen fra de to pågældende lande havde forvoldt skade, var der ikke noget, der tydede på, at den skade, som dumpingimporten med oprindelse i de af proceduren omfattede lande havde forvoldt, hermed ikke længere kunne betragtes som væsentlig.

Da der ikke foreligger pålidelige oplysninger om eksportpriser, har Kommissionen efter at have undersøgt sagen yderligere således i den nuværende situation ikke noget grundlag for at anlægge den betragtning, at importen fra Egypten og Brasilien har forvoldt skade.

I henhold til artikel 4 i forordning (EØF) nr. 2423/88 kan ansvaret for den skade, der er forvoldt

af dumping, tilskrives de pågældende eksportører, også selv om denne skade blot er en del af en mere omfattende skade, der kan tilskrives andre faktorer. Kravet i denne artikel er blot, at eventuelle skader forvoldt af andre faktorer ikke må tilskrives dumpingimporten.

I betragtning af de pågældende garners prisfølsomhed udgør de lave priser på importvarerne i nærværende sag som følge af dumpingens virkninger den mest relevante faktor, der har ført til pristryk og hermed en nedgang i fortjeneste og beskæftigelse. Dette kommer til udtryk i, at praktisk taget alle de undersøgte fællesskabsproducenter trods den markedsandel, de har erobret, pådrog sig tab som et resultat af, at de var nødsaget til at undlade at sætte priserne op.

Som beskrevet i betragtning 58 i forordning (EØF) nr. 2904/91 blev de priser, som hver af de undersøgte eksportører anvendte, sammenlignet med det sammenlagte beløb af produktionsomkostningerne i Fællesskabet, som på grund af en stabil kapacitetsudnyttelse ikke var påvirket af importen, og en fortjenstmargen svarende til den, fællesskabsproducenterne opnåede, før virkningerne af dumpingimporten gjorde sig gældende. Der tilskrives således ikke den af proceduren omfattede dumpingimport nogen betydelig skade, der skyldes anden import.

- (50) Nogle eksportører fremførte det argument, at Kommissionen tilskriver den pågældende dumpingimport den skade, der er forvoldt fællesskaberhvervsgrenen, medens en sådan skade i virkeligheden har forbindelse med den langsomme omstrukturering, tekstilindustrien i Fællesskabet er i gang med, og med den heraf følgende nedgang i efterspørgslen. For så vidt denne proces vedrører polyester-spindingsindustrien i Fællesskabet, bemærkede Kommissionen i betragtning 44 i forordning (EØF) nr. 2904/91, at beskæftigelsesnedgangen hos de undersøgte fællesskabsproducenter var resultatet ikke blot af en løbende omstrukturering, men også de negative virkninger af den pågældende dumpingimport. Med hensyn til omstruktureringen inden for virksomheder i senere forarbejdningsled og den heraf følgende nedgang i efterspørgslen efter de pågældende garn, skulle dette normalt have ført til en nedgang i omfanget af den pågældende dumpingimport. Dette har imidlertid ikke været tilfældet, da denne import er øget både i omfang og med hensyn til markedsandel.

- (51) Rådet bekræfter ovenstående overvejelser og konklusionerne i betragtning 47 til 53 i forordning (EØF) nr. 2904/91.

G. FÆLLESSKABETS INTERESSER

- (52) En eksportør fremførte, at indførelse af told på den pågældende dumpingimport blot ville have til følge, at denne import erstattes — i det mindste delvis — af anden lavprisimport, som måske, måske ikke, er blevet dumpet, men som vil forvolde lige så stor skade for erhvervsgrenen i Fællesskabet.

I denne forbindelse henviser Kommissionen til overvejelserne i betragtning 51 med hensyn til manglende pålidelige oplysninger om eksportpriser fra andre lande end dem, der er omfattet af proceduren. Derfor kan der ikke drages slutninger om, hvorvidt det er sandsynligt, at en sådan forrykning i importen vil finde sted. Selv om der skete en vis forrykning, ville dette ikke nødvendigvis stride mod Fællesskabets interesser, for så vidt som det ville være en påvisning af, at de af proceduren omfattede eksportører kun var i stand til at sælge på fællesskabsmarkedet ved hjælp af illoyal handelspraksis.

- (53) Nogle eksportører og adskillige væverivirksomheder og importører i Fællesskabet fremførte det argument, at en prisstigning på de pågældende importerede garner som følge af vedtagelsen af antidumpingforanstaltninger ville forværre den allerede vanskelige konkurrencesituation, som tekstilforarbejdningsindustrien i Fællesskabet allerede finder sig i med hensyn til import af stoffer og beklædningsgenstande fra lande med lave produktionsomkostninger. Nogle af de pågældende væverivirksomheder har desuden anført, at eftersom et stort antal spinderier i Fællesskabet, som kunne være blevet beskyttet af antidumpingforanstaltningerne, allerede har indstillet deres virksomhed, ville indførelsen af antidumpingforanstaltninger på importerede garner på dette tidspunkt overføre presset på væverivirksomhederne og bringe dem i fare.

- (54) Som beskrevet i betragtning 54 i forordning (EØF) nr. 2904/91 er formålet med antidumpingtold almindeligvis at standse konkurrenceforvridning som følge af illoyal handelspraksis og genetablere åbne og retfærdige konkurrencevilkår på et givet marked. I denne sag er det grundlæggende formål med vedtagelsen af antidumpingforanstaltninger at modvirke de skadelige virkninger af dumpingimport for de virksomheder i Fællesskabet, der er beskæftiget med spinding af de pågældende garner.

Med hensyn til Fællesskabets forarbejdningsindustri interesser finder Kommissionen, at hvis man afholder sig fra at genindføre rimelige konkurrencevilkår på fællesskabsmarkedet for den pågældende vare, også selv om det på grund af de lavere priser ville være til fordel for væveri- og strikkerivirksomheder, om end kun på kort sigt, ville det

udgøre en alvorlig trussel mod de tiloversblevne spinderivirksomheders levedygtighed, da disse virksomheder allerede befinder sig i en prekær økonomisk situation. Desuden burde det forhold, at et betydeligt antal spinderier i Fællesskabet er blevet lukket, ikke føre til den konklusion, at de, der stadig er i drift, ikke behøver at blive beskyttet mod den skadelige dumpingpraksis.

Desuden finder klageren i denne procedure, som ikke blot repræsenterer spinderierne, men også væverivirksomhederne, at man ved en afbalancering af de forskellige interesser i sagen burde prioritere forsøget på at fjerne de skadelige virkninger af dumping for spinderiindustrien i Fællesskabet. Dette synspunkt deles af Det Europæiske Fagforeningsudvalg vedrørende Tekstiler, Beklædningsgenstande og Lædervarer, hvis medlemmer tilhører både spinderi- og væveriindustrien, og som efter omhyggeligt at have afvejet de to industriers modstridende påstande skriftligt over for Kommissionen har givet udtryk for sin uforbeholdne støtte til, at der vedtages endelige beskyttelsesforanstaltninger i denne procedure.

- (55) Fédération Internationale de la Filterie og to fællesskabsproducenter af sytråd har fremført, at afslutningen af proceduren med hensyn til sytråd henhørende under KN-kode 5508 10 11 (jf. betragtning 64 i forordning (EØF) nr. 2904/91) kombineret med vedtagelsen af antidumpingforanstaltninger over for import fra de pågældende lande af polyestergarner henhørende under KN-kode 5509 22 10 og 5509 22 90, som hævdes hovedsagelig at være det råmateriale, der anvendes til fremstilling af sytråd, vil føre til en forskydning af importen af disse garner i retning af import af sytråd, hvorved Fællesskabets sytrådsproducenters fremstillingsvirksomhed påvirkes i negativ retning. Det hævdes derfor, at disse garner også bør udelukkes fra proceduren, og at et sådant skridt under alle omstændigheder, da garnerne kun udgjorde 5,36 % af den pågældende samlede import i undersøgelsesperioden, ikke i betydelig grad kunne påvirke den klagende fællesskabserhvervsgrens interesser.

I denne forbindelse har klageren, selv om han ikke bestred retsgrundlaget for afslutningen af proceduren med hensyn til sytråd, fremført det argument, at det ville have været mere passende at vedtage beskyttelsesforanstaltninger for denne vare. Med hensyn til garner, der henhører under KN-kode 5509 22 10 og 5509 22 90, bestrider klageren, at disse garner kun i begrænset omfang anvendes til andre formål end fremstilling af sytråd. Følgelig er det klagerens argument, at man ved ikke at vedtage foranstaltninger over for disse garner med oprindelse i de af proceduren omfattede lande i betydelig grad ville påvirke de pågældende EF-spindervirksomheders interesser, et

forhold, der yderligere kommer til udtryk i den enorme stigning i importen af disse garner, som er fordoblet siden afslutningen af undersøgelsesperioden.

Stillet over for disse modstridende argumenter har Kommissionen undersøgt alle forholdenværende oplysninger og har anmodet begge parter om at underbygge deres påstande. Imidlertid har den ikke modtaget nogen oplysninger, der påviser, at de pågældende garner næsten udelukkende benyttes eller ikke benyttes til fremstilling af sytråd. Desuden forstår Kommissionen, at uanset hvilke virkninger vedtagelsen af foranstaltninger over for de pågældende garner måtte have på Fællesskabets sytrådsproducenters konkurrenceevne, mildnes disse virkninger af disse producenters komparative marketingsfordele set i forhold til producenter af sytråd i tredjelande, nemlig det forhold, at der foreligger en komplet farveskala, og at de er tæt på kunderne. Under disse omstændigheder og under hensyntagen til, at der er fastslået dumping og skade med hensyn til de pågældende garner, og i betragtning af behovet for at undgå omgælder, som ville gøre beskyttelsen af Fællesskabets erhvervsgren ineffektiv, finder Kommissionen, at den krævede udelukkelse ikke er velbegrundet.

- (56) Rådet bekræfter Kommissionens resultater og konkluderer, at det er i Fællesskabets interesse at vedtage antidumpingforanstaltninger for at afhjælpe de skadelige virkninger af den pågældende import med oprindelse i Taiwan, Indonesien, Indien, Den Kinesiske Folkerepublik og Tyrkiet. Disse foranstaltninger bør tage form af antidumpingforanstaltninger.

H. TOLDSATS

- (57) Ved fastsættelsen af størrelsen af den endelige told, der skal indføres, bekræfter Rådet Kommissionens metodologi og undersøgelsesresultater, som er beskrevet i henholdsvis betragtning 57 til 62 og betragtning 63 i forordning (EØF) nr. 2904/91, med hensyn til import fra samarbejdende eksportører og fra eksportører, som hverken svarede på Kommissionens spørgeskema inden for den fastsatte tidsfrist eller på anden måde har givet sig til kende.

- (58) Ved beregningen af den stigning i eksportprisen, der er nødvendig for at afhjælpe skaden, er der taget skyldigt hensyn til den kvalitetstilpasning. Kommissionen i betragtning 22 og 41 har accepteret at foretage.

- (59) En eksportør fremførte, at Kommissionen inden indførelsen af antidumpingforanstaltninger burde følge den konsultationsprocedure, der er fastsat i multifiberarrangementet (MFA). Rådet bemærker imidlertid, at MFA ikke forhindrer deltagende lande i at træffe rimeligt begrundede antidumpingforanstaltninger, og der er ingen forpligtelse til forudgående konsultation i sådanne sager.

- (60) Rådet har overvejet situationen for virksomheder, der begyndte eller vil begynde at eksportere den pågældende vare til Fællesskabet efter afslutningen af undersøgelsesperioden. Det kom til den konklusion, at det ville skabe en mulighed for omgåelse, hvis der blev anvendt en antidumpingtold, som er lavere end den højest fastsatte, for nogle eksportører i de pågældende lande. Imidlertid bemærker Rådet, at Kommissionen er rede til straks at indlede en revisionsprocedure, såfremt den eksporterende virksomhed over for Kommissionen på fyldestgørende vis kan bevise, at den ikke eksporterer den pågældende vare til Fællesskabet i den undersøgelsesperiode, der er omfattet af denne procedure, at den først begyndte at eksportere efter den nævnte periode eller er fast besluttet på at gøre dette, og at den ikke har forbindelser eller er associeret med nogen af de virksomheder, der er omfattet af denne procedure, og hvis import til Fællesskabet anses for at være blevet dumpet.

I. TILSAGN

- (61) En kinesisk eksportør tilbød et pristilsagn. Imidlertid fandt Kommissionen, at eftersom den pågældende eksportør ikke er helt frit stillet med hensyn til fastsættelse af sine eksportpriser, er der risiko for, at dette tilsagn ikke vil blive overholdt. Efter konsultationer fandt Kommissionen derfor, at tilsagnet ikke kunne accepteres. Efter at den pågældende eksportør var blevet underrettet om grundene til, at tilsagnet ikke kunne accepteres, trak han sit tilbud tilbage.

J. OPKRÆVNING AF DEN MIDLERTIDIGE TOLD

- (62) I betragtning af de fastslåede dumpingmargener og den væsentlige skade, der er påført erhvervsgrenen i Fællesskabet, finder Kommissionen det nødvendigt, at de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold, bør opkræves endeligt i et omfang svarende til den endeligt indførte told —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af enkelttrådet og flertrådet eller kabelslået garn med indhold af korte polyesterfibre på 85 vægtprocent og derover, ikke i detailsalgsoplægninger, henhørende under KN-kode 5509 21 10, 5509 21 90, 5509 22 10 og 5509 22 90, og andet garn af korte polyesterfibre, blandet hovedsagelig eller udelukkende med korte, regenererede fibre eller med bomuld, ikke i detailsalgsoplægninger, henhørende under KN-kode 5509 51 00 og 5509 53 00, med oprindelse i Taiwan, Indonesien, Indien, Den Kinesiske Folkerepublik og Tyrkiet.

2. Tolden, som beregnes af prisen netto, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, fastsættes til følgende satser:

	<i>Told- sats (%)</i>	<i>Taric tillægs- kode</i>
Taiwan	14,3	8578
Indonesien	11,9	8579
Indien	7,8	8580
Den Kinesiske Folkerepublik	23,5	8581
Tyrkiet	10,1	8582

med undtagelse af importen af de i stk. 1 nævnte varer, som følgende selskaber fremstiller og sælger til eksport til Fællesskabet, for hvilke følgende toldsatser gælder:

	<i>Told- sats (%)</i>	<i>Taric tillægs- kode</i>
TAIWAN		
Chung Shing Textile Company Ltd	2,2	8583
INDIEN		
Rajasthan Spinning & Weaving Mills Ltd	2,0	8534
The Shree Meenakshi Mills Ltd	7,8	8585
Deepak Spinners Ltd	2,9	8586
Gokak Patel Volkart Ltd	2,9	8586
Himachal Fibres Ltd	2,9	8586
Hind Syntex Ltd	2,9	8586
Indo Rama Synthetics (India) Ltd	2,9	8586
Loyal Textile Mills Ltd	2,9	8586
Orient Syntex Ltd	2,9	8586
Precot Mills Ltd	2,9	8586
Rajasthan Textile Mills (prop. Sutlej Cotton Mills Ltd)	2,9	8586
Sholingur Textiles Ltd	2,9	8586
Soundaraja Mills Ltd	2,9	8586
The Madhavnagar Cotton Mills Ltd	2,9	8586
Vardhman Spinning & General Mills Ltd	2,9	8586
Yarn Syndicate Ltd	2,9	8586
Modern Syntex Ltd	2,0	8587
Sree Satyam Spinning & Weaving Mills Ltd	5,4	8588
Reliance Chemotex Industries Ltd	2,1	8589
The Coimbatore Pioneer Mills Ltd	3,3	8590
Banswara Syntex Ltd	2,2	8591
TYRKIET		
Bisas Bursa Iplik Sanayii AS	10,1	8592
Soktas Pamuk Ve Tarım Ürünlerini Deger		
Pendirme Ticaret Ve Sanayii AS	4,1	8593
Ceytas Ceyhan Tekstil Sanayii AS	2,6	8594.

Prisen frit Fællesskabets grænse anses som nettopris, hvis betaling i henhold til salgsbetingelserne skal finde sted senest 30 dage efter varernes ankomst til Fællesskabets toldområde. Den forhøjes med 1 % for hver måned, betalingsfristen forlænges.

3. Tolden anvendes ikke på import af de i stk. 1 omhandlede varer, som fremstilles af P.T. Kewalram Indonesia, Bandung, Indonesien (Taric tillægskode 8595) og Guangying Spinning Co. Ltd, Guangzhou, Den Kinesiske Folkerepublik (Taric tillægskode 8596).

4. Gældende bestemmelser for told finder anvendelse.

Artikel 2

De beløb, der i henhold til forordning (EØF) nr. 2904/91 er stillet som sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold, opkræves endeligt til den sats, der svarer til den endelige toldsats. Sikkerhedsstillelse, der overstiger satsen for den endelige told, frigives.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. marts 1992.

På Rådets vegne

Arlindo MARQUES CUNHA

Formand
